



Publicació Satírica.

Fascicles quinzenals, n. O

Mataró, a 13 de Maig del 1.978

Ho diu Tarradellas MATARÓ TINDRÀ L'ESTATUT PEL JUNY

Sí, amic lector. No has llegit malament. Mataró tindrà el seu estatut el mes que ve. L'honorable president Tarradellas, després de l'obligada consulta a Madrid, ha accedit a tan popular desig. Per aquest motiu, el nostre corresponsal a la Generalitat, ha entrevistat al nostre president, oferint-nos una primícia de tant magne i històric aconseqüentment. Cal indicar que, al sol·licitar-li que accedis a parlar per a les nostres pàgines, el president Tarradellas, no va proferir en cap moment la seva coneguda frase "conais pas!".

Quan passo per davant del Pati dels Tarongers(*), camí del despatx d'en Tarradellas, un esglai em deixa correat: no portava corbata. Decideixo continuar, car penso que el President encara estarà content perquè recentment va ésser anomenat "Mataroní de l'Any" pel diari clandestí (cada vegada es llegeix menys) "Crònica de Mataró". No m'equivoco, en Tarradellas encara porta la condecoració a la solapa.

— Hola, Tarradellas!
— Epl!, compte amb el que dieu; que no he vingut de Saint Martin Le Beau a Barcelona perquè se'm tracti així. Jo sóc l'Honorable. Així que ja ho sabeu.

— Honorable, els mataronins estan neguitosos perquè encara no tenen Estatut...

— Tot arribarà, tot a bon port. Vaig molt ple de feina i no puc donar abast a tot. Ahir mateix vaig rebre als Criadors de xampinyó de Balaguer, a l'Agrupació Marítima de l'Alt Penedès, als firaires de la Plana de Vic i molta més gent. I també a alguns mataronins...

— I qui eren, qui eren aquests mataronins, Honorable?

— Si vos ho dic, no ho heu de posar al diari.

— Promés. No ho posaré, Honorable.

— Doncs, varen visitar-me en Santiago Martínez i Saurí, el regi-

dor Villegas, l'apotecari del davant de Santa Maria, en Miquel Renui i d'altres.

— I què volien?

— Mireu, en Santiago Martínez és la vint-i-vuitena vegada que ve a veure'm. Vol que l'anomeni Encarregat General d'Afers Religiosos; cada vegada que ve em porta una estampeta i em besa la ma.

De totes maneres, estampetes a part, vos diré que no li puc donar aquest càrrec, doncs això que sempre vagi treient la llengua el fa inservible. No és pas fotogràfic que l'Encarregat d'Afers Religiosos sempre tregui la llengua...

— Els altres que varen venir també volien algun càrrec?

— No. En Villegas no sé el que volia: no vaig entendre res del que deia; però va marxar molt content.

En Miquel Renui vol fer-me entrar en contacte amb l'Aliança Mataronina perquè em faci una assegurança de malaltia. Em dona l'impressió que el que volen es treure'm del davant...

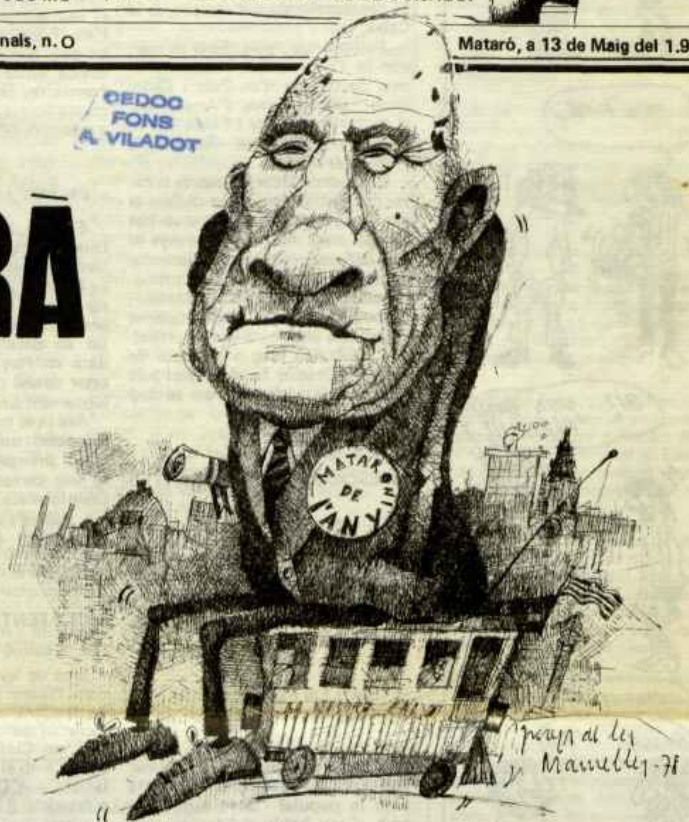
L'apotecari del davant de Santa Maria va venir per a demanar-me que faci un decret que prohibeixi la venda de "gomes". Ell mateix em va confessar que des de fa molts anys ja no en ven, però que la competència en continua venent i això li suposa un desavantatge a l'hora de fer calaix.

— Honorable, els mataronins volen l'Estatut aviat...

— Pel juny, Mataró tindrà el seu Estatut pel juny. A partir de llavors, Mataró serà un estat independent, dependent de Barcelona.

— No ho entenc, Honorable...

— Millor. Pensa, però, que l'im-



Pròtic

LLuny els orígens espuris. Som fills de la millor tradició del Mataró d'ara i del d'abans. Anys i anys de grosses rialles són la carta de presentació que més ens escua.

Al nostre país no hem tingut temps per a riure massa. Però quan ens han deixat, ho hem fet amb ganes i a cor que vols. Quaranta anys de calamitat ens han rovellat els mecanismes de la burla mordaç, de l'acudit certer. La inòpia satírica més pregonia ha acompanyat la dictadura. Els estralls els coneixem tots. I les ferides són profundes, la realitat quotidiana del nostre país ho fa ben palès.

Ara, amb LA PIPA D'EN ROC, volem vessar la nostra indignació al damunt de tots els titelles prostibularis que han col·laborat amb l'enemic. Denunciar tots els "tinglados" que han montat recolzant-se en inconfessables "favors" prestats. Tot un entrellat d'interessos.

Parlarem dels polítics. Dels d'ara i dels d'abans. Aquells que festejaren amb la dictadura tindrán a les nostres pàgines la crònica puntual de les seves efemerides. I procurarem que tot Mataró recordi els fets i les persones. Un acte emocionat de reconeixement i tot seguit la foguera s'endurà la memòria de tanta quiesca municipal, de tanta corrupció.

El negoci no té entranya, diuen els de l'ofici. Parlarem d'ells —si, de vostè Senyor Esteve!— i dels seus afers. La temàtica és ampla i la feina gegantina. Hi ha tanta lloc sense un pam de net.

Quans cavalls de batalla ens passen pel cap en el moment de redactar aquestes ratlles. No avancarem, però, la trama dels nostres "dossiers" explosius. Tot arribarà. La nostra feina tot just comença. I volem fer-la recordant que a Catalunya i a la nostra ciutat hi ha una tradició a recuperar. La de les revistes satíriques i d'oci. La mordacitat de les quals ha arribat a vegades a nivells extraordinaris.

Les pessigolles multisculars dels mataronins han explotat en publicacions memorables. Alguns títols: "La Llufa", "Els Panxistes", "La Vespa", "Mataró en broma", "L'últim dia de la rifa", "Lo regidor Matheu", "A.F.P." (A fer punyetes), etc.

Vet aquí alguns dels nostres il·lustres antecessors la flama iconoclasta dels quals farem brillar amb llum desconeguda. La seva veu irònica és la nostra. La seva veu caustica la volem per a les nostres pàgines. Tontollare al·lo, que s'ho mereixi. Qui ho necessita.

CEDOC

SUMARI

Pàg. 2

Porno a la nostra Caixa

Pàg. 2

Volent fer callar la "sevillanita"

Pàg. 26

Exclusiva: parla el tinent d'alcalde
més pallús i gamarús

Pàg. 74

La Srta. Arregui en pilotes

Pàg. 75 a
la 334

Breu discurs del regidor Villegas

? Els acords d'en Tarradellas a Madris

AMB LA PIPA AL MORRO

PORNO A LA
NOSTRA CAIXA

EN BADA NO BADA,
ESPIA

En Jaume Muixí, després d'haver-nos fet jurar que no diríem el seu nom, va confiar-nos una notícia que pot fer trempar als menopausics i renouar les entranyes d'aquest Mataró nostre tan avorrit. El protagonista, com sempre, és la Caixa.

Tot hom sap, pels diaris és clar, que la Caixa està edificant en el pati de la casa d'en Puig i Cadafalch allà al carrer d'Argemones, el motiu dels Busca i Ca és que hi volen fer un "Casal dels Joves". Però no és veritat.

En Jaume Muixí, després d'haver-nos fet jurar que no diríem el seu nom, ens ha explicat la veritat de tot això. Ni més ni menys el que hi ha a la Caixa —i no volem senyalar a ningú— vol construir és la primera sala de cinema "porno" de Mataró, i sabem encara més. Concretament la primera pel·lícula que es projectarà serà: "El braç incorrupte de Teresa". Gràcies Jaume Muixí pels teus serveis. Ja no diré el teu nom.

L'ESCAUDOL DE LES SANTES

Els veïns del carrer Pujol (no d'en Pujol) de Mataró estan esperant de fer un temps. Resulta que a altes hores de la matinada sempre veuen juntes a la Juliana i la Semproniana. Quin exemple pels petits!!!

VOLEN FER CALLAR
LA "SEVILLANITA"

El diari de l'infamable Mira, vol dir el setmanari El Marene, publicava fa poc una entrevista amb el popular "Sevillanita" qui amb el seu habitual "desparpau" va dir que "l'havia tirat a medio Mataró". Notícies de darrera hora assenyalen que la fins ara emporibada però trempada dona no haurà de patir més: li han posat un pic amb calefacció, televisió de color, cotxe amb xofre i no se sap quantes coses més. Ja podreu veure el que s'ha de fer per tapar boques. "L'última que no hauria hablatu antes", diuen que va dient la Sevillanita, mentre que tu que té una bodega a "la plaça" és fa cada dia més el despatit, i no és el sol, no, sinó "que medio Mataró". Quina sort!!!

portant és tenir Estatut; la resta són minúscules sense cap mena d'importància.

— Ens podreu avançar algun article de l'Estatut de Mataró?

— Vos en diré un, però no ho podeu al diari...

— Promés, no ho posaré.

— L'article 29, paràgraf tercer, estableix que "podran optar a qualsevol càrrec tots els mataronins majors de 18 anys... menys en Santiago Martínez i Suñer". Ho sento molt, però a aquesta home la llengua el portarà a la ruïna. (La conversa ha hagut de restar interrompuda per uns moments). Era en Busca —diu l'Honorable— que em trucava per telèfon per a proposar-me edificar apartaments al Pati dels Tarongers.

— Déieu, Honorable, que pel juny Mataró tindria Estatut...

— Si, això mateix. Vindré per-pati o exida on hi ha tarongers i sonament a portar-lo; val a dir que es troba dins el recinte del Pa que tins moltes ganes d'anar a di-lau de la Generalitat "Chez-Club nar el Blinc" i xerrar amb en Terri. Tarradellas".

Embolica que fa fort. Ens varen dir que en Bada de l'Ajuntament espia les paelles que van pel Parc Forestal amb uns prismàtics. Atres ens varen dir que era en Bada, si, però no el de l'Ajuntament sinó el seu germà que és el guarda del Parc Forestal. Caldria comprovar de quin Bada es tracta. És clar que també entre germans tot es pot compartir. Segui qui sigui una cosa queda palesa: en Bada no bada... i a més cobrall!!!

EN REY I LA UNIVERSITAT

En Rey, el dels pinsos i cartes al Director de l'abans Diario de Mataró i ara clandestí Crónica d'Idem va ésser un dels que més es va oposar que la ciutat pogués comptar amb una delegació de la Universitat de Barcelona. Com es recorda en Rey, el senyor Joan, va estar també donant voltes per l'Ajuntament uns quants anys.

Ara ja es pot dir perquè no volia delegació universitària: tenia por que li penguessin el lloc de cartista (no cartista) en el diari dels desinformats. Rey, si vols un consell, dedica't a tot: els pinsos, Ja se sap: qui el vol el farà plorar.

CLOFENT: DEL PSAN A LA UGETE

Una de les proves més clares de com l'home pot evolucionar acceleradament cap avall és l'actual secretari general de la Ugete a Mataró, en Cloufent. Anys enrera fes tejava amb el PSAN i era més catalanista que Déu. Avui ja el veieu: a la Ugete i demanant que les entretistes les hi fassin en castellà. Recordeu-ho bé: en Cloufent.

LLIBERTAT D'EXPRESSIO FECAL, SI! COLLITIS, NO!

Fa dies aparegueren per diferents parts de Mataró unes pintades que exigien llibertat d'expressió fecal. Suposem —si hem d'estimar a la lletra— que el hem d'estimar més el despatit, i no és el sol, no, sinó "que medio Mataró". Quina sort!!!

— També aniréu al "Risc", Ho-norable?

— No ho sé encara. No fos cas que no l'omplís i no cal oblidar que sempre que parlo ompleno els recintes. Sóc l'Honorable.

Hem de jugar. En Busca i en Doris l'estan esperant en una sala contigua per a parlar del Pati dels Tarongers. Quan travesso la Plaça de Sant Jaume tonto a sentir un altre esglai: m'adono que portava posada una corbata. Certament els serveis secrets del President actuen amb molta celeritat. Són capços de treure't la corbata sense tocar-te l'americana.

Joan Trempadellas i Josep

L'ALTERNATIVA MUNICIPAL DEL PSUC

SUBSTITUIR PER UN SOVIET L'AJUNTAMENT DE MATARÓ

De fons generalment tan ben informades com les altres, ha arribat a la nostra redacció un document secret que, des de fa temps, està elaborant la direcció del PSUC a Mataró. Document qualificat d'autèntica perla dels entesos en arqueologia política.

Aquestes fons coincideixen en atribuir la paternitat d'aquest document, pel que fa a la part masculina, al Sr. Lluís Fernández (primer secretari de l'organització paquera local) i, pel cantó femení, els trenta-cinc volums de les obres completes del Lenin de la discòrdia.

Per que jutgeu vosaltres mateixos, reproduïm a continuació l'esmentat document:

"Camarades. Matoronins tots. (traduït del castellà). Com a home de poques paraules que sóc aniré directament al gra —cosa que ja va dir Lenin pocs moments abans de començar el "Què fer?".

Companys, les eleccions municipals s'apropen i jo us diré: el poder municipal sou vosaltres! Però com que el marxisme és una ciència us haig de dir, lluny de frases poètiques, que l'Ajuntament no és res més que un Estat a nivell de ciutat. I els comunistes ja sabem el que cal fer amb l'Estat, oi que sí? A veure: títol, el de la tercera fila, qui cal fer amb l'Estat? —Com-ya-dije-el-gan-Lenin-lo-

primero-que-hay-que-hacer-es-destruir-el-aparato-estado-y-construir-sobre-el-un-aparato-nuevo-el-servicio-de-la-clase-obrera-de-todos-los-paises-unidos.

9). El mateix que el 6, però més i.

10). Organitzar una peregrinació a la Plaça Roja i portar un troc del cos ambalssat de Lenin, com a reliquia i protecció contra possibles desviaments ideològics. El troc de Lenin (que es procurarà sigui d'una part pudorosa i que no atempti les bones costums proletàries) s'exhibirà una vegada a l'any en commemoració de les eleccions guanyades. Per aquest motiu s'organitzaran autobusos i tota mena de comunicacions per a que les masses puguin assistir a la contemplació de la reliquia. Els actes que s'oficiaran per tal motiu correran a càrrec d'en Josep Serradell, actuant com a sacerdots en Manuel Pozo i en Daniel Plan. S'ho mirará tot des de la barrera la Margada Abril. Presidir: Jo.

Signat: Lluís Fernández i no el de Carrilho".

Tovarich



...BIVEN QUE TE UNA "PIPA" QUE NO VEGI!!!

...UNA "PIPA"?

...UNA BONA "PIPA"!!!

...CALIENTA I RUCOSA

...HASSA...TITI!

...I "TRAGA"?

...QUE SI "TRAGA"?

...I TANTI!!...BIV QUE HI VOL CREMAR TOTA LA MENA QUE TROBI!!!

Compro

"SUBMARINI" DE BUT-XACA SENSE GOTES

Tel. 004 72 46

Horoscop

DEL DIA 14 AL 28 DE MAIG

ARIES. Compte amb les pelles. Despeses imprevisibles que es produiran en llocs de gran aglomeració, barraca de tir i vehicles mecànics que es donen tropsades sense solta ni volta. Bona salut i força al canut.

TAURO. Igran protagonisme. Evitar les coses, poden ser perilloses especialment si són a la carretera. Els pebrats gaudiran de protecció marcial, malgrat no es recomana portar conque.

GEMINIS. Cap de setmana amb llum de la llum d'escorpió o que s'acti qui pugui. Està vivint ruptures per alguna cosa relacionada a la reforma. Passions descontrolades (si hi ha bascal avist!) Salut regular. Dinat abundant si has cobrat la setmanada.

CANCER. Fortu molt, això no hi ha qui el curi. Mentre tant pots destriar-te assistint a un pla de l'Ajuntament o invertint al Banc de Navarra. Sóns prudent en el treball i l'amor, especialment si el fas amb la teva muller.

LEO. Sembla ser que entre les obligacions socials i les purament familiars i domèstiques existeix una manca de símbols, cosa terrible si tens una dona feminista i milites a la UCD. Dinera a grates. Salut delirant i enccia fideles.

VIRGO. La pèrdua d'innocència pot resultar fatal. Evita les passions i els viatges, especialment en autostop. Treballa amb la suor del teu front i cobrerà amb els diners del teu amo. Donada l'estratègia política de Mart i reconano que miris la lluna de nou sempre, però, amb una esperança al cul.

LLIURA. Despeses derivades d'imitació, evita, però, passar-te les teves possibilitats ja que poden venir temps en que aquest diner et sigui imprescindible per viure. O sigui demà. Per tant evita que "la nostra Caixa" t'ho agafiri.

ESCORPI. Plentiful cap dament del teu signe. Moment de gran protagonisme personal a tot nivell. Salut esplèndida, excepte petites molèsties com a migranyes, apendicitis aguda i ejaculació permanent. Dinera, els que se'n diu diners, puguin, situat que ve compensada per un amor de pes: la Gloria Merit. Felicitats i que no et trapijhi.

SAGITARI. (Disciplin que no puguem oferir-li la interpretació d'aquest signe zodiacal, però és que el nostre sagitari ha sofert un dolorós accident. I és que tot jugant, jugant, amb la discosa flet-xeta, l'ha travessat un colló).

CAPRICORN. Et recomanem que ports sortidor, ja que, malgrat estigui despenzant l'adulter i per això és desapercebran les barbes. Evita les reaccions i les motes de cortesia, no sigui que el barret et surti de lloc. Pots anar al cinema a darrera fila, passejar les nits sense llum o bé tancar-te en un convent. Porta sempre, però, una llum a la butaca.

AQUARI. Necessites desesperadament que t'entri un picot. Si pot ésser un calatí moll. Vigila no et vessis que després a malla el terra. De salut extraordinària, i no ho oblidis, un bon picot a l'aquari.

PISCIS. Vigila els aquarells.

Biblioteca de Comunicacions
i Hemeroteca General
En Joan petit quan balla

"Com Mataró res pitjor"

Tothom organitza viatges. Tothom vol fer anar ramats de gent d'un cantó a l'altre. Avui a Londres, demà a Amsterdam i passat demà a Andorra. El lloc és igual, la qüestió és fer viatjar.

Fins ara, aquesta exclusiva la tenia a Mataró "la nostra Caixa", però vet ací que el nostre il·lustre col·lega "El Maresme", li ha donat també per enviar a veure món als seus lectors, concretament els embala cap a Eivissa.

Desconexem els motius reals d'aquesta febre viatgera, però hem de confessar que també nosaltres hem sofert el seu contagi. Sí, senyors! Lluny de consideracions ètiques i morals, lluny de declaracions de principis jurats sobre la col·lecció completa de "El be negre" enquadernat, hem sucumbit en aquesta moda. Que Déu —que tingué el pessim humor de crear aquest món— ens hagi perdonat.

Sí, "La Pipa d'en Roc" ha organitzat, també, un petit viatge per als seus intel·ligents lectors. Viatge modestet, però molt enriquidor. Vegin, vegin si no, el seu itinerari.

Sortida a les set del matí de la Plaça de Santa Anna on, els viatgers aguts, po-

dran observar el magnífic edifici de la Caixa d'Estalvis Laietana, alt, nou, lluent, de vidre i de metall, i que es dona de bufetades amb la resta de la plaça. En fi, una prosa d'equilibri i harmonia arquitectònica. Seguidament contemplació de la façana de lavabo de Can Serras, la mastodòntica Escola Pia, la carcassa del Banc de Bilbao damunt l'antic Hotel Suis, i el llarguerut i poc afortunat edifici del Banc Popular. (Qualsevol semblança amb la Plaça de Santa Anna és pura coincidència).

A les vuit, visita a les runes del Teatre Clavé de gran valor arqueològic. A l'entrada s'entregarà una estampeta on es reproduïx el Teatre en la seva millor època. Aquesta estampeta ha estat gentilmente editada per l'obra cultural del Banc Central i la seva distribució és gratuïta.

Posteriorment, i a les 10 del matí, els senyors viatgers seran traslladats al "Manhattan Mataroní" —magnífica obra social promoguda per la mai prou alabada Caixa d'Estalvis Laietana— i ubicat a l'envejada Avinguda Jaume Recoder. En aquesta petita zona hi viuen més habitants que els que hi ha a la vila d'Argenton, això sí, amb l'avantatge que tots estan ben posadets uns damunt dels altres. Puntetera enveja que en tenen els n'inxolts.

El viatge seguirà amb una visita a les magnífiques platges mataronines, regades abundantment per les seves inigualables clavegueres que li donen el sabor saltatge de fa... de fàstic volem dir. Aquí es disposarà d'una hora (d'onze a dotze) per fruit d'un bon bany, previa loció d'una pomada anti-hongos que gratuïtament repartirà l'empresa organitzadora, amb subvenció municipal. Després del bany s'organitzarà una excursió al santuari del Cú Nàutic, obra monumental i faraònica, construïda en el més pur i genuí estil "cap gros". Es prega als visitants llencin almoines per ajudar al

seu manteniment, reparació d'esquerdes i construcció de port, a canvi rebreu indulgència plenària per part de l'Ajuntament de Mataró.

A la una dinar al "blinco" i a les tres visita als jardins de la casa Puig i Cadafalch, Jardins que, donat el seu estat de runa, són substituïts per un monument al ciment armat de tercera. Aquesta generosa acció corra a càrrec, també, de la filantròpica Caixa d'Estalvis Laietana.

A les quatre de la tarda excursió Cul del Món, passant per Figuera Major, on els nostres viatgers podran comprovar tota la merda de Mataró. En aquesta excursió els hi serà entregat un petit "dossier" i una fotografia del regidor Boter —que d'olis i de merda hi enten molt— on explica les raons de la seva política: "Dos abocadors millor que un" o "un abocament vàlid per a tothom".

En aquest dossier explica, també, les seves relacions amb l'enginyer Oliva, especialista en preservatius per a culs mundans, i executor de tant pestilent política. Una cosa, però, és innegable, en aquest afer de la porqueria l'Oliva i en Boter s'hi han ficat fins al coll. Que ningú digui, doncs, que només duen merda a la sabata.

Finalitzada l'anterior visita cultural, els viatgers podran assistir a un Ple de la Corporació mataronina, lloc on podran comprovar el perquè de tot el que han vist, sentit i olorat. Durant el decurs de la sessió està permès l'endormiscar-se sempre que es mantingui la compostura i s'eviti el roncar. Està prohibit llançar cacahuets a l'escenari, però no fotografies de record. Està prohibit, tantmateix, "el escupir y decir toda palabra soez".

Després de les intervencions del Sr. Bada i del Sr. Boixet, i de les rèpliques del Sr. Boter, es donarà per clos el nostre viatge. Viatge que esperem sigui del grat de tots vosaltres i que pugui desenvolupar-se sense incidents.



NOTA: Com el perspicaz lector haurà pogut comprovar en el nostre itinerari no es contempla cap visita als "vecindarios". El motiu és força senzill: no volem que ens titllin de sadisme. Les difícils comunicacions, el mal estat dels camins, el primitivisme forçat dels seus habitants, fan que aquesta visita sigui excessivament perillosa. Per aquest motiu hem decidit ignorar-ho, cosa que prova el nostre patriotisme i bon gust. Patriotisme que ens va ensenyar el mestre Pedro Crespo que, durant el seu regnat, tots els pianols de Mataró s'acabaven a les rondes. Més enllà, si t'he vist no m'acuerdo.

Papito Escurcó

EDITORIAL: LA PIPA D'EN ROC
N. Registre: Empress Editorials:
en cràntit.

Fotocomposició: Copisteria La Juliana
carrer Dr. Ferrero, 6 - Argenton.
Imprimeix: Imprenta Mas - General
Mola, 76 - Mataró.
Publicació unitària editada per fascicles

EN AQUEST NUMERO HAN INTER-
VINGUT ELS SEGUENTS PARI-
DORS ARREPLEGATS:

Xato de la Xexa, Joan Trempadell i
Joan, Joan Car Allot, Tovarich, En
Joan Petit com balla, Serafi Bendarra,
Quimet Rovellat, Papito Escurcó,
Adolfo Suárez, En Roc de la Pipa,
Palangana Junior i quatre lletraferits
més.

CRONICA MUNICIPAL: Pere Rigó
CRONICA ESPORTIVA: Balonchet de
Mataró.

CORRECTOR: Porompompeu Fava.
DISSENY I COMPAGINACIO: Tacat i
Rebregat.

DIBUIXANTS: S'esconya i d'estrempa.
DIRECTOR: Manel Bassega Montauil
Periodicitat: quan pugui, sovint cada
quinze dies.

Per reclamacions: Abstenir-se, no en
fotem cas.

Preu: El que en puguem treure, nor-
malment quinze pelones.

Fasci-cul n.º 0
Col·lecció de 2001 fasci-cuts.

Recomanació: Es prega s'abstinguin de
la lectura d'aquesta publicació totes
aquelles persones impresionables, ei-
xuts i carallons, de dretes i ben pen-
sants en general. No en responem de
les conseqüències.

Tots els dibuixos i articles signats no
expressen ni l'opinió de llurs autors.

Avís: Intel·ligent lector, com que no et
volem enganyar, et recomanem que no
et facis subscritptor. Mai se sap què pot
passar!

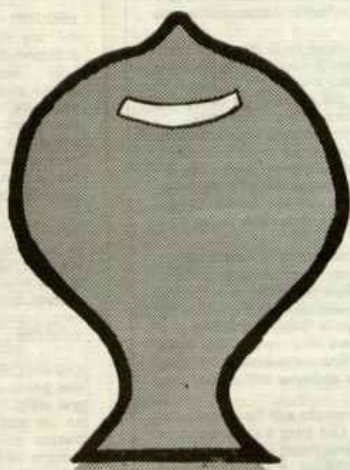
Heu comprat ja
els escapularis
del PSUC



Véneu de lluny... i no van
enlloc.

VESTITS DE PI, ROURE, NOGUERA, CAOBA, XIPRERS, POLLAN-
CRE, ETC.... FETS A MIDA. QUINES FUSTES SENYORSI. LES
MILLORSII.

L'INTERÈS



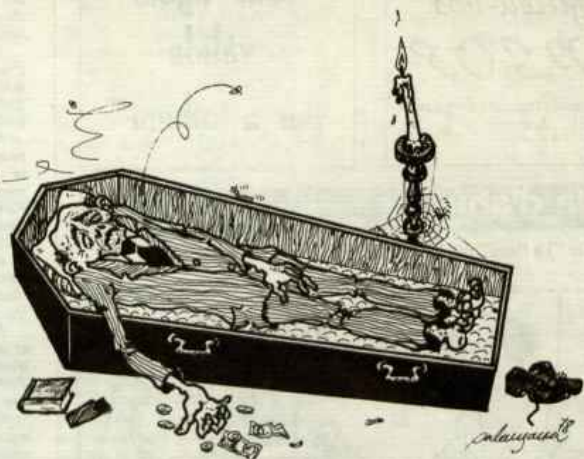
MÉS DESINTERESSAT

NEGOCI SENSE CRISI
BUSQUINS I ENS TROBARA

Disposen de catàleg manejable.
Raó: Mn. Cinto Verdagué, 12

NOTA: Quan ja gairebé teníem l'acció al carrer ens adonem de
l'immens error del qual cal culpar al follet de l'impremta. Entre-
matallat com ell sol, ha fet capgirar la part central dels dos anuncis
aquí mateix reproduïts. Error que lamentem profundament, i
més tenint en compte l'ascendent i la prosopía d'entitats tan
nostrades. En definitiva: "More't Anton, que qui es queda ja es
compon".

LA NOSTRA CAIXA



BUSCA
la pau
i aquí el teniu

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC